

BÍBOR KÖR ANYAGOK MESTEREK SOROZAT

3. SHOUD „A jövő potenciáljai” – ADAMUS főszereplésével, Geoffrey Hoppe közvetítésében

Elhangzott a Bíbor Körben

2009. november 7-én.

www.crimsoncircle.com

Vagyok, Aki Vagyok, a Szuverén Birodalom Adamusa. Üdvözöllek benneteket az új spirituális energia osztálytermében és laboratóriumában ezen a csodás vasárnapon, november 8-án. Drága Shaumbra, legyetek üdvözölve!

Most akkor a szemek kinyitásával kezdeném, és nem csak Cauldre szemeit értem ezalatt – hanem kivétel nélkül mindannyiótokét. Itt most nem csak a fizikai szemekről van szó, hanem sokkal inkább a spirituális szemekről.

Vegyünk tehát egy mély lélegzetet, nyíljatok meg! Milyen régóta vagytok lezárva? Milyen régóta játszatok az emberi játékot? Ó, bizony már réges-régen. Ez egy csodálatos játszma, egy elképesztő játék. Magam is játszottam, sőt időnként még most is játszom veletek, de most már eljutottatok arra a pontra, ahol a játszma bizony elavulttá vált. Ekkor a Szellemet szólítjátok, könyörögtök, esdekelték Neki. Megharagszotok rám, és azt mondjátok, hogy „Lennie kell valami másnak! Lennie kell valami többnek!” – És most pontosan itt tartunk.

Ez a Shaumbrának nevezett csoport vagyunk – nincsenek akadályok, sehova nem kell csatlakozni, az alkalmankénti légzésen kívül semmi mást nem kell tenni – és most itt vagyunk.

Mi a Shaumbra?

Azt kell, hogy mondjam, hogy ez érdekes a társaim és partnereim számára a túloldalon. Tudják, hogy most rendkívül el vagyok foglalva a Bíbor Körben. Tudják, hogy ott folytatom, ahol Tóbiás abbahagyta.

Tóbiás, ó... egy pillanatra most lélegezzünk Tóbiásért, hiszen visszatért az emberi körülményekhez és ez bizony némi légzést igényel! (nevetés) Ó, hát átmegy némi tapasztaláson. Nem ebben a Shoudban, de talán a Karácsonyiban beszélni fogunk egy kicsit Samról – arról, hogy van és hogy hol tart.

Tehát abban a helyzetben vagyok, hogy el kell magyaráznom az angyali társaimnak, barátaimnak és kísérőimnek, akik jönnek és azt kérdezik tőlem, hogy „Mi ez a dolog...” Valaki kint hagyta a Pakuáját. (nevetés, mert Adamus észrevett egy nagy fehér kutyát, aki be akart jönni a terembe)

LINDA: Nagyon akarta ezt a találkozást!

ADAMUS: Engedjétek be, ha megígéri, hogy nem fog engem megharapni! (nevetés)

LINDA: Engedjétek be egy pillanatra. Mindig vadászhatunk rá.

ADAMUS: Valóban, hozzátok be!

LINDA: Csak egy percre... olyan gyönyörű. (nevetés, és megjegyzések, miközben a kutya ott sétál a közönség között) Gyönyörű vagy. Pont itt. Pont itt.

ADAMUS: Sajnálom, de most rettentően el van foglalva a sliccek szimatolásával és az enyém (nagy nevetés) jelen pillanatban nem elérhető. Vannak olyan dolgok, aminek egyszerűen soha nem tennék ki egy csatornázót. (még nagyobb nevetés)

Tehát elmagyarázom a barátaimnak, hogy mi is az a Shaumbra. És egyébként az angyalok sem tudnak mindent. Ti tévesen azt hiszitek, hogy csak azért, mert valaki halott, mindent tud mindenről. Van fogalmatok arról, hogy az emberek micsoda szakértővé váltak abban, hogy leblokkolják magukat a spirituális létezők elől? Amikor éppen blokkoljátok magatokat, még Isten sem képes se látni, se hallani titeket, és még az aprócska kis gondolataitokat sem képes látni ilyenkor. És az emberek döntő többsége az idő 82%-ban blokkolja magát. Nyolcvankettő százalékban. Imádom a számokat.

Szóval próbálom nekik elmagyarázni, hogy mi a Shaumbra, amikor erről kérdeznak. Mi a Shaumbra? Lényegében nem túl sok meghatározásba illik bele. Nyilvánvalóan nem egy vallás – Én tudom, hogy Ti Kik Vagytok! (Adamus kuncog, a közönség pedig nevet) Valószínűleg nem is egy szekta, mert ti általánosságban szólva ellenálltok a csoportoknak. Nem igazán szeretitek a csoportokat. Nem akartok semmihez sem csatlakozni.

Tehát akkor mi a Shaumbra? – kérdezik tőlem. Még csak nem is spirituális. Még csak nem is spirituális, mert a „spirituális” igen régi mellékszövegével bír. A túloldalán a legtöbb létező számára a „spirituális” azt jelenti, hogy – ó, most hogyan is mondjam ezt meg nyersen; de nem leszek az; szóval hamisat, megtévesztőt jelent. Becsapást. A spiritualitás a létező leghatalmasabb táplálkozási alap az ego és az elme számára. Az elme imádja azt, amikor az ember spirituális lesz, mert ez ürügyet szolgáltat a számára arra vonatkozóan, hogy tisztességes, erényes, visszataszító, kellemetlen, zárt-elméjű legyen, és folyton kereső üzemmódban tartózkodjon.

Tehát semmiképpen sem mondhatom azt, hogy a Shaumbra spirituális. Akkor mégis mik vagytok? Nem vagytok intellektuelek, (nevetés), amit a legnagyobb megbecsüléssel (nevetés) és minden tisztelettel állítok. Nem, ti nem akartok intellektuelek lenni. Az intellektuelek olyan nagyon begyepesedettek, úgy magukban vannak és annyira leereszkedőek. Azt is mondhatjátok, hogy valamikor egy ponton én is intellektuel voltam. (nevetés) De soha többé. Soha többé.

Nem vagytok elszállva, nem vagytok a földtől elrugaszkodottak, tehát aligha nevezhetnélek titeket New-Agesek-nek. Az megeshet, hogy valamikor azok voltatok, de a New Age azzal a mellékszövegével bír, miszerint valahol kint vagytok. És amíg ezek alatt az elmúlt évek alatt Tóbiással dolgoztatok, túljutottatok ezen a New Age-es perióduson. Túljutottatok azon, hogy az „ábránd világban” létezzetek, és egy nagyon is egyensúlytalan életet éljétek itt a Földön.

Megtanultatok lélegezni. Megtanultatok a saját testetekben tartózkodni, megtanultatok szeretni a saját testeteket, a társatok testét, és megtanultatok szeretni egymást. Lehetővé tettétek magatoknak, hogy elkezdjétek élvezni mindazt, amit csak az élet felkínálhat nektek – ami olyan nagyon bőséges. Oly sok!

Még mindig akad itt némi küzdelem, mivel még mindig az elme mintákon való túljutás folyamatában tartózkodunk. Az elme mintákon – vagyis a tényeken és a számokon. Még mindig annak a folyamatában vagyunk, hogy túllépünk azon a programozottságon, ami korszakok óta zajlott – Atlantiszban, a vallásokban, az iskolákban, a születek által, sőt, még saját magatok által is. Látod, te már nem ugyanaz a személy vagy, mint aki öt évvel ezelőtt voltál, igaz? Nem. Már nem az vagy, aki egy évvel ezelőtt voltál. Akkor hát mi is vagy te? Ki vagy te? Ezt kell megpróbálnom elmagyaráznom a többi angyali létezőnek.

Ez lényegében hatalmas örömet jelent számomra, mert egyszerűen csak azt felelhetem nekik, hogy „Ők Azok, Akik. Ők Azok, Akik. Igen, most mennek keresztül egy átalakulási folyamaton. És egy ilyen átalakulási folyamat tipikusan három, négy, öt létidőt vesz igénybe. De ti mindössze pár röpké év alatt vizitek mindezt végbe. Nem csoda, hogy ez nehéz a testetek és az elmétek számára. Nem csoda, hogy ez oly nagy kihívásokkal jár, de ismételten – itt vagyunk egymásnak! Ott vagytok egymásnak! Elképesztő források állnak a rendelkezésükre azon angyali lények által, akikkel éjjelente együtt dolgoztok. Minden egyes éjszaka. Ó, csodás megbeszéléseket folytatunk és vendégeink is szoktak lenni a más birodalmakban.” De erről majd később!

De most, próbáljátok csak elmagyarázni, hogy mi is a Shaumbra – mert nincs hova csatlakozni, nincs semmiféle hierarchia, nincsenek vezetőitek, akik azzal szórakoztatnának titeket, hogy mit is kellene tennetek, vagy miben is kellene hinnetek! Ez nagyon laza, elképesztően laza és szabad! Ez nem egy kommuna – Hála Istennek! (nevetés) Nem lennétek meg valami jól egy ilyen kommunában. Nem is kellene így élnetek! Túlságosan is függetlenek vagytok ti ehhez, és ez egy áldás. Túlságosan is függetlenek vagytok!

Tehát nem egy szervezett csoport tagjai vagytok, és ez arra az elgondolásra készítet engem, hogy ez az Új Energia. Ti mindannyian nagyon is függetlenek vagytok. Tényleg, valóban. Néhányan ezt nem hiszitek el. Egy páran nem akarjátok ezt elhinni, és lényegében pontosan ez a probléma. Pedig ti elképesztően függetlenek vagytok. Nagyon erős akarattal bírtok. Az egyik probléma a veletek való munkában pont az (némi nevetés), és ezt most minden tisztelettel és szeretettel mondom, hogy nagyon, de nagyon erős akarattal bírtok... (Adamus megérint valakit, miközben elsétál mellette). Nem akarok itt most senkire sem mutogatni, de az, hogy megsimogattam a vállad, felsértette a kezem! (nevetés) Elképesztően és nagyon is függetlenek vagytok, de ennek ellenére, mégis össze tudtok jönni egy ilyen találkozáson mindenféle szabályok nélkül, anélkül, hogy bármit is kötelező lenne megtennetek – ez teljesen önkéntes – és össze tudtok kapcsolódni.

Van, hogy azt mondjátok, hogy azért teszitek mindezt, hogy a világ egy jobb helyé váljon. Pedig ez lényegében cseppet sem számít, nem igaz? A világ olyan, amilyen. Az igaz szeretet – az a fajta szeretet, amit a Szellem érez irántad – az abszolút elfogadást jelenti. Az abszolút megbecsülést. Tehát ez nem igazán arról szól, hogy megpróbáld megváltoztatni a világot, habár az rendkívüli mértékben beteljesítő, ha kiküldöd az áldásaidat, az ajándékaidat, az emberiség számára szánt potenciáljaidat, tudván azt, hogy a többiek – amennyiben azt választják, hogy magukhoz ölelik azokat – nem fognak keresztül menni mindazon a szenvedésen és poklon, amin te magad keresztül mentél. Ettől jó érzés terül el a szívedben – mikor tudod, hogy az általad végzett munka ilyen mély hatással van – nem feltétlenül a Földre – bár látni fogjátok ezt a Földön – de ez még nem öltött itt testet olyan módon, ahogy majd a későbbiekben fog. Viszont óriási hatással van a többi birodalomra.

A más birodalmak – ó, erről aztán végtelen hosszasan tudnánk beszélni, de ti is tudjátok milyenek is azok. Voltatok már halottak korábban, tehát... (nevetés) ha egy pillanatra most megengednéd magadnak, hogy emlékezz, akkor tudnád, hogy ez egy tapasztalás. Bámulatos. Olyan sokoldalú. A Földet nagyon, nagyon egyszerűvé és könnyűvé teszi, mivel a más birodalmakban ott van bármi, amit csak akarsz, amit csak el tudsz képzelni, ezért választásod szerint bármilyen játékot játszatsz bármelyik valóságban.

Ó, igen, elmehetsz a Mennyországba is a túloldalon, de az mindössze az egyik lesz a sok-sokmillió Mennyország közül. Az egyházak megteremtik a Mennyországról alkotott saját verziójukat, és az ájtatos híveik oda távoznak haláluk bekövetkezte esetén, és ott is maradnak egészen addig a pontig, amíg rá nem döbbennek, hogy ez a fajta Mennyország bizony jókora szívás (nevetés), mert emberi paraméterekre épült. Hetvenkét szűz? Nem hinném! (nevetés) Dög unalmas, mert azt nem közlik veled, hogy azok mindig is szüzek fognak maradni! (nagy nevetés) Na, számomra ez maga a pokol! (még nagyobb nevetés)

Tehát mi a Shaumbra? A túloldalon lévő barátainak azt szoktam felelni, hogy ez emberek egy csoportja, akik tudnak jól nevetni, akik képesek a tapasztalásra, akik kiterjedőben vannak, és akik éppen kiszállnak a legalapvetőbb és legstrukturáltabb minőségekből vagy tulajdonságokból, amikkel az emberiség mindig is bírt, és ők mindezt viszonylag kegyelemben és könnyedén teszik meg – és ez nem más, mint az elme. Az elme.

Ismételten, én nem mondok semmi rosszat az elméről. Ez egy briliáns teremtés volt, amikor ideérkeztek a Földre. Muszáj volt, hogy legyen egy elmétek, mert ez segítette ennek a 3D-s vagy akármilyen valóságnak a kezelését. Ezáltal tudatok manőverezni itt, ebben a Földi valóságban. Az elme azért került kifejlesztésre, hogy segítsen nektek benne maradni a fizikai testben, és hogy a lehető legjobbat tudjátok kihozni ebből a valóságból. De ezen most túl fogunk lépni. Ki fogunk terjedni valami nagyon, de nagyon csodálatosba.

Tehát a Shaumbra – egy Új Energiás Úttörőkből álló csoport, létezők egy csoportja, akik nagyon sok tapasztalást éltek meg itt a Földön és a többi birodalmakban is. Emberek egy csoportja, akik a saját spirituális családjuk vezetői voltak. Spirituális vezetők voltatok a *ti* spirituális családokban. Azok, akik elhagyátok a spirituális családokat, hogy boldoguljanak tovább egyedül, de közben mindvégig tudtátok, hogy mégis óriási hatással lesztok mindazokra, akiket magatok mögött hagyatok. Egy olyan csoport ez, akik az utóbbi években – és ti vagytok azok – akik lényegében lekapcsolódtok arról a spirituális családról, ahonnan jöttetek, legyen ez akár Sananda Rendje, akár Mihály, akár Gábiel Háza, vagy bármelyik másik Arkangyali Ház, ahol vezetők voltatok. Lényegében az utóbbi időkben lekapcsolódtok róluk, aminek számtalan oka van. Rá kellett, hogy jöjjetek, hogy milyen is magatokkal lennetek anélkül, hogy annak a terhét hurcolnátok magatokkal, hogy azon próbálkoztok, hogy a más birodalmakban felszabadítsátok az energiákat. Ehhez először magatokat kellett felszabadítanotok. Ezt meg kellett tennetek magatokért, és nem pedig mindenki másért. Meg kellett tanulnotok elsőként saját magatokat szeretni.

Lényegében mindig könnyebb valaki mást szeretni, másokért tenni dolgokat, másokért felépíteni az életedet – sokkal könnyebb. Sokkal könnyebb. De, amikor arra kerül a sor, hogy magadért tegyél, nos akkor előtör benned az összes kétség, az összes kívülről származó kritika, az összes tünődés azon, hogy vajon megérdemled-e te ezt – és ez az, amikor valóban beletapintasz azokba a mély energiákba, vagyis az Igaz Énedbe.

Tehát én azt szoktam mondani a túloldalon élő létezőknek, hogy egy szívbéli, igaz, karakán és szeretetteljes angyali csoport, akik úttörőként most masíroznak be az Új Energiába, anélkül, hogy bármit is tudnának arról, hogy mi is az. Persze az más lenne, ha adhatnánk erről nektek egy könyvet, és azt mondhatnánk, hogy „Kathleen, na ez az Új Energia. Nos, részt kívánsz ebben venni?” – Ez bizony sokkal könnyebb lenne. Ti pedig most azt mondjátok, hogy „Megcsinálom. Az istenit neki, úgymint bemegyek ebbe az Új Energiába!”

Tehát most rendkívül büszke vagyok arra, hogy pár hónapja veletek vagyok – Tóbiás távozása óta – nagyon büszke vagyok arra, hogy mellettetek lehetek az út minden egyes lépésénél. Meg vannak a magam módszerei és a saját stílusom, és én ezt azért teszem, hogy megmozgassam az energiát. Néha előfordul, hogy jól feldühítelek titeket, vagy sokkollak benneteket, sőt viccelek is, ha módom van rá. De mindezt azért teszem, mert szeretlek titeket, és mert bizonyára jobban élvezem ezt az utazást, mint ti magatok. (nevetés) Valószínűleg jobban élvezem.

Akkor most vegyünk a mai napon egy mély lélegzetet... ahogy rátérünk mai témánkra.

Pakuák

Először is beszéljünk a Pakuákról. Tudom, hogy már máskor is beszéltünk róluk, de ők saját magatok kiterjesztései. A ti teremtetek. Egy aspektusotok. Ahogy Cauldre korábban említette: igen, briliáns volt a részemről, hogy egy nem emberi, hanem egy állati Pakua megteremtésére kértelek titeket. Hogy miért? Mert jobban szeretitek az állatokat, mint az embereket. Egészen egyszerű. Az állatoknak nincsenek olyan elvárásai, tervei és problémái, mint az embereknek. Az állatok szeretetteljesek. Sőt mi több, az állatok nem szavak által szólnak hozzátok. Ó, bárkit az örületbe lehet kergetni egyetlen nap alatt az összes emberi beszéddel. Az állatok a szívükből kommunikálnak – vagy nevezétek ezt tetszésetek szerint – a lélek szintjükről, a belső lényükből.

Tehát most alkalmatok nyílik arra, hogy fogjátok ezt a Pakuát, ennek a totemnek az energiáját – és az energiát belevetítsetek ebbe a csodálatos létezőbe – és elkezdj vele dolgozni. Mi is az első dolog, amibe ilyenkor belefutsz? Mary.

MARY: Nem vagyok biztos benne, hogy közel érzem magamhoz a totem állatot.

ADAMUS: Ó, pontosan! Pontosán. Az első probléma a kapcsolat. A te kapcsolatod. Tehát végigmentél a folyamaton, és kiválasztottál egy Pakuát. Néhányan még mindig nem tették ezt meg, és ha ez rád most igaz, jut eszembe, akkor egy pillantást kellene vetned a döntéshozatallal kapcsolatos problémáidra. (nevetés) Hozz egy választást! Ez nem olyan nehéz! Ennek nem kellene viccesnek lennie! (nagy nevetés, Adamus kuncog)

Ez mindössze a képzelet műve, ennyi az egész! Tehát vess erre egy pillantást! Ha még nem választottál magadnak Pakuát – bármilyet, akár egy pókot, az is jöhet, vagy *bármit* – akkor nagy valószínűséggel problémáid vannak a döntéshozatallal, és ezek minden bizonnyal abból a tényből fakadnak, hogy attól félsz, hogy rossz döntést hozol. De ez képtelenség! Képtelen vagy rossz döntést hozni! Próbáld csak meg! Próbáld meg! És elsőre ne bánts magad túlságosan! (Adamus kuncog)

Most az történik, hogy – és most nem mennék bele ennek a mély fizikájába – de amiatt, hogy megváltoztattátok az energiátokat, és abból a tényből kiindulva, hogy azon vagytok, hogy túllépjete a vibrációs valóságban és belépjete a kiterjedés valóságba – nem tudtok rossz döntést hozni! Azt *gondolhatjátok*, hogy rossz döntést hoztok, ami néha nagyon is valóságosnak tűnik, de végeredményben az történik, hogy a saját energiád, a saját tudatod önkorrekción fog végrehajtani. És ennek ellenállhatsz, és úgy tehetsz, mintha nem lenne ott, pedig tényleg ott van. Tényleg. *Bízz bennem!* Azaz nem, tulajdonképpen ne bízz bennem! (nevetés) *Bízz magadban!* Teljes mértékben bízz meg magadban!

Tehát minden kiegyensúlyozza magát. A lényeges az, ahogy erről már korábban is beszéltünk, hogy legalább valamiféle lendületet nyersz. Az inga újra mozgásba lendül. Milyen régóta csak ott állt, és nem mozdult egyik irányba sem? Csak ott lógott. És most újra kileng, de egy átlagos ingához képest ez nem csak előre és hátra leng, hanem le és fel, köröz, és egyszerre leng ki mindkét irányban. Ez az Új Energia. Megzavarodik – de csak akkor, ha be vagy ragadva a régi elmédbe.

Tehát a Pakuád önmagad egy kiterjesztése, és ez a te saját energiád. Nem valaki máshoz tartozik. Ez te vagy. Egy rendkívül fontos, alapvető Új Energiás energia irányítást, vezetést tanulsz most meg. Nem vagy hozzászokva ahhoz, hogy te irányítsd a saját energiádat. Ahhoz voltál szokva, hogy aggodalmaskodj, nyugtalanodj miatta, hogy megtervezd azt, hogy elrejtse, elbújtasd azt, játssz vele, de az irányításához nem voltál hozzászokva. Tehát most létrehozol egy Pakuát, egy totemet, és kapcsolatot létesítesz vele. És mindaddig ezt tettük – kapcsolatba léptünk vele, éreztük őt.

Most is itt van. Vegyél egy lélegzetet! A Pakuád itt van most. *Te* is itt vagy most, ő pedig a te részed. Itt van most.

Sokszor mindössze egy semleges, várakozási módban van. Arra vár, hogy te irányítsd vagy vezesd őt arra, hogy mit tegyen. Egy páran igen határozott vágyakkal, instrukciókkal láttátok el őket, és azt mondtátok, hogy „Legyél állandó felügyeleti módban. Gyere, legyél velem az álmaimban!” Sokan ezt tettétek. Ez igencsak lenyűgöző! „Gyere, legyél velem az álmaimban!”

Néhányan túl akarjátok használni őket, amikor azt mondjátok nekik, hogy olyan dolgokat tegyenek meg nektek, mint hogy teremtsenek sok pénzt nektek, vagy keressenek nektek egy új társat. A Pakuád nem fog neked társat találni. Egy másik Pakua társat esetleg, de... (nevetés) És akkor meg egy teljesen másik problémával fogod magad szembetalálni! (még több nevetés)

A Pakua azért van ott, hogy segítsen megértened, hogyan küldheted ki magad a többi dimenzióba, hogyan irányítsd a saját energiádat, és hogyan kapcsolódj össze önmagad aspektusaival! Ez egy rendkívül értékes tapasztalás. Ez nem valami olyan dolog, amit csak nagy ritkán kellene megtenned, mondjuk egyszer egy hónapban, amikor így összejövünk, mint most. Dolgozz vele minden nap! Ez bámulatos! Rá fogsz jönni, milyen briliáns is a Pakua.

És amennyiben mondjuk egy mókust választottál Pakuádként, akkor valami mást is észre fogsz venni. Mi történik a mókussal? Kathleen, itt most nem akarok ujjal mutogatni rád, de...

KATHLEEN: Átváltozhat valami mássá?

ADAMUS: Abszolút! Látod, milyen briliáns vagy? Átváltozhat valami mássá, és át is fog változni. Ez egy érdekes megfigyelés az Új Energia kapcsán. Csak azért, mert tegyük fel, egy mókust választottál

Pakuádnak, rá fogsz jönni, hogy ez átváltozhat egy kutyává, egy medvévé vagy akár egy delfinné. Elkezd alkalmazkodni a te energiáidhoz, és a körülötted lévő energiákhoz, tehát ezért elkezd alakokat váltani. Még az is előfordulhat, hogy egy emberré változik, vagy egy földönkívüli típusú teremtménnyé. Elkezd keresztül áramlani a múltadon és a jövődön, majd elkezd magára ölteni az energetikai jellemzőket, és olyan lesz, akár egy kaméleon. Alakváltó lesz. Új tulajdonságokat fog magára ölteni az irántad való abszolút szolgálataként.

Ebben áll a Pakua szépsége. Általában vissza fog térni ahhoz az alakhoz, amilyennek kezdetben megteremtetted. Ha eredetileg mókus volt, akkor visszatér a mókus formához, egészen egy pontig. Egy ponton majd így fog szólni, hogy „Többé már nem mókus vagyok. Átfejlődök valami mássá.” És még az is megeshet, hogy nem egy másik állattá fog fejlődni. Talán valami annyira mássá változik, és még csak fel sem fogod őt ismerni a régi elméddel. Ez érdekes lesz, amikor eljutsz majd erre a pontra. Ne próbáld erőltetni az újrameghatározását! Tedd lehetővé, hogy magára öltse azokat az új alakokat és formákat! És az is megeshet, hogy állat feje lesz és szellem teste – egy nem fizikai teste. Mindenféle fura dolgokat kezdhet megtenni.

Ezzel az egészszel azt akartam mondani, hogy kezdj számítani a váratlanra, mivel az Új Energiában vagy, és végtére is az Új Energia egészen más, mint a Régi, és te ezt így akarod! Mi lenne akkor, ha ez az utazás a Régi Energiában folytatódna tovább, amikor mindössze megpróbálnál egy kicsit gazdagabb lenni, egy kicsit okosabb lenni, egy kicsit jobbképű lenni, vagy egy kicsit szexisebb lenni? Szerintem befrusztrálnád magad. Nem?

LINDA: Igen.

ADAMUS: Igen, igen. Kérlek, mondjatok nekem igent. (Adamus kuncog)

Akkor most egy pillanatra érezzük a Pakuád energiáját, kapcsolódj össze vele! Eddig kint volt. A más birodalmakban tartózkodott. Végig ott volt veled, az út minden egyes lépésénél. Nem oszlott szét, nem sodródott el sehova, hanem rád várt.

Hozd belülrre a Pakuát!

Akkor ma vegyünk más irányt a Pakuáddal! Hozzuk azt be a testedbe! Erre most azt kérdezed, hogy „Nos, hogyan fog az a hatalmas elefánt beférni a testembe?” Á! Á!

- a. Bármilyen alakká átváltozhat.
- b. Ki mondta azt, hogy egy elefánt nagyobb nálad? Ki mondta... nos, valaki mondta. Valaki azt mondta, hogy az elefántok hatalmasak. Ezért most azt gondolod, hogy „Ó, de én képtelen vagyok azt az elefántot beletenni a testembe. Fel fogok robbanni.” Talán mégsem. Talán átalakulhatsz vagy átváltozhatsz, vagy ő is, vagy talán mindketten.

Kérd meg a Pakuádat, hogy menjen bele a fizikai testedbe! Hogy miért? Mert te magad bizony már jó ideje nem voltál ott! De nem ám! Az orvosokat beengedted oda. Beletették ezeket a szondákat meg csöveket a tested különféle részeibe vagy hagytad, hogy felvágjanak téged. De te magad nem jártál a fizikai testedben. Nem igazán szeretsz oda bemenni.

De a Pakua, aki a te részed, be fog oda menni. És hogy mit fog ott tenni? Semmit. Legalábbis nem ma. De amint elkezdesz tanulni vele, be fog menni a testedbe, és segíteni fogja észrevenni az ott lévő egyensúlytalanságokat, amikről a többi részeid tudnak, csak ez nem lett visszakommunikálva a számodra. Ezek olyan egyensúlytalanságok, amik rendelkeznek azzal a potenciállal, hogy bejöjjenek, és még nincsenek jelen. A Pakua képes lesz megérteni, hogy a fizikai és a mentális lényed hogyan hozhat be olyat, amit te egyensúlytalan potenciálnak, vagy egészségügyi problémának hívsz – illetve mentális problémának.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet! Engedd meg, hogy a Pakuád a belsődbe jöjjön! Lélegezd őt be!

(szünet)

Utazz be önmagad belsejébe!

És most állj is meg egy pillanatra, mielőtt még túl messzire jutnál! Engedd el az arra vonatkozó elmés elképzeléseidet, hogy a tested hogyan fest belülről, mert ilyenkor elkezdesz azon gondolkodni, hogy „Ó, akkor vajon most az L42 számú vénán fog végigutazni? – tudod – És akkor most utazzon? Kellene ezt? Akkor most a Pakua bele akar menni a beleimbe? Megengedjem vajon, hogy a fülembe, meg a szemembe is belemenjen?” -Engedd el most a tényeket! Te egy energia létező vagy. Egy energia létező vagy, aki létrehozta ezt a fizikai testedet. Engedd meg, hogy bejusson az energiádba, és nem feltétlenül a fizikai énedbe! Engedd most meg, hogy bemenjen az energetikai énedbe!

Adj neki engedélyt, hiszen mindössze erre van szüksége, és hagyd, hadd vándoroljon ott körbe!

Te belül egy Királyságot alkotsz. A fizikai részed egy varázslatos királyság. Oly sok jellemzővel bír, amennyiben energiaként gondolsz rá, nem pedig pusztán biológiként. A modern tudománnyal jelenleg az a probléma, hogy „Ha nem vagy képes az egy mikroszkóppal látni, akkor az nem is létezik.” Bár ez is most változni látszik. Jelenleg nagy iramban változik, az általad és a mások által végzett munka következtében. Elkezdik tudomásul venni az energetikai tulajdonságokat, jellemzőket. És ez folytatódni is fog. Vannak olyan csoportok – nem sokan – fizikusokból/metafizikusokból álló csoportok, akik tényleg kezdik megérteni a fizikai testtel társított energia áramlást.

Engedd most meg, hogy a Pakuád jó mélyre mehessen! Hadd járja körbe a tested belsejét! Nehogy megmondd neki, hogy egy bizonyos részre menjen el! Itt és most ne kérd meg arra, hogy bármit is gyógyítson meg! Egyszerűen csak engedd meg magadnak, hogy újra megismerkedj a saját testeddel! Ne várd azt, hogy meghallasz egy hangot! Ne várj egy írásos jelentést erről! Ez mindössze egy alapvető tapasztalást a Pakuáddal.

Mellékesem megjegyvezve – igen, ki fogunk majd fejleszteni más típusú energetikai aspektusokat is. Nem feltétlenül Pakuákat, de ez a legelső szint. Ki fogunk fejleszteni más teremtéseket is a szolgálatotokra, de először ezt végezzük el! Valóban lépünk kapcsolatba a Pakuával, és értsétek meg, hogy ő képes a multidimenziális utazásra. Ő mindig ott van. Képes bemenni a testedbe. Képes bejutni a lényed mag szintjére – a tested kommunikációs rendszerébe.

Tested kommunikációs rendszere egy alaposan kimunkált, ugyanakkor mégis egyszerű, mágneses, elektromos, energia mozgásokból, sok különféle fizikából álló hálózat, amiben rendkívül sok különféle

pulzálás zajlik. Szóval a te tested rendelkezik ezzel a bámulatos kommunikációs rendszerrel. Ez az, ami lehetővé teszi számodra, hogy egyszerre sok különféle dolgot megtegyél – egyél, sétálj, gondolkozz. A test megállás nélkül apró jeleket, apró impulzusokat küld ki magából. Másodperceként több milliót küld szét az egész testedben. Hát nem bámulatos, hogy nem neked kell ezt az egészet felügyelned vagy az ellenőrzésed alatt tartanod? Mindezt megteszi magától. Ez a fizikai valóság csodája.

A tested kommunikációs rendszere általában remekül boldogul magától. De vannak olyan időszakok, amikor az egyik rész abbahagyja a másik résszel való kommunikációt. A szív közismert. Elveszíti a kapcsolatot a kommunikációs rendszer többi részével, és természetesen ekkor valamiféle szívbetegség áll be vagy bekövetkezik egy szívroham. A szív –a fizikai szív – az energia szívvvel is társítva van. Ez ugyan nem a lelked, de mégis egy rendkívül integrált része az érzékelésednek és az érzésednek. És időnként kikerül a kommunikációból.

Továbbá, a tested hálózata és az éned között meglévő kommunikációs rendszerrel is előfordul ez – nevezük ezt az elmédnek, hanem hívjuk ezt a tudatodnak – mert a kettő között egy jókora szakadék tátong. Tudod, például a tudatod és a fizikai tested közötti kommunikációs rendszer abban az esetben, ha jól odavágok neked (Adamus megüt valakit)... (Adamus kuncog) Sajnálom, méhecske! Szóval, ha keményen odacsapok, akkor ezt észreveszed. A kommunikációs rendszer azonnal bekapcsol.

A tudat azt mondja, hogy „Adamus megtámadott!” – szeretetből, szeretetből – és azt mondja, hogy légy készenlétben. De túlnyomórészt a tudatod nincs kapcsolatban a tested kommunikációs rendszerével. A rendszer jelenleg is fut, de nagyon alacsony energián, és nagyon, de nagyon Régi Energiásan. És ráadásul a félelem és a kétség alapjain működik.

Általánosságban, nagy általánosságban szólva az emberek félnék a saját testüktől, mert a test fájdalmat generál és a test meghal. Én is félnék a ti helyetekben. Ugyanakkor eljutsz egy pontra, ahol felismered, hogy legelőször is a fájdalom egy illúzió a legtöbb esetben, és a test talán meghal, de lényegében a valóság az, hogy volt már egy rakás fizikai halálad a Földön, amikor is meghalsz – néha gyötrő fájdalmak közepette, néha meg hirtelen – de minden esetben magad mögött hagyad a testedet.

Az Új Energiában ez nem szükséges. Magaddal viszed a testedet, nem mintha szükséged lenne a testedre a túloldalon, hanem azért, mert magaddal viszed annak összes energetikai összetevőjét, mindazt a bölcsességet, amit a test tartalmazott a húsban és a vérben, ami egyébként csak energia, és ezt magaddal viszed. Hogy miért? Nos, ennek több oka is van. Jobban festesz a túloldalon. (nevetés) Nem, ez tényleg így van. Azok a létezők, akiknek még egy fizikai életük sem volt a Földön, valamiképpen lebegnek, úszkálnak, tudod olyan pihe szerűek. Nem igazán meghatározottak lényegében. Látsz színeket az energiájukban, de ezek nem olyan nagyon határozottak.

Amennyiben jártál már a Földön, és különösen abban az esetben, ha megtanultad magaddal vinni a fizikai testedet, akkor nagyon meghatározható vagy. És ez tényleg nagyon klassz és menő a túloldalon. Tudod ezt nem vehetik meg ott a túloldalon (nevetés), és engem egyáltalán nem érdekel milyen éppen az aktuális divat. És tudod, ők ezt akarják. Erre nevensz egy jót, és azt mondd nekik, hogy „Mi sem könnyebb ennél! Ez a Föld bolygón beszerezhető! (nagy nevetés) Boldog utazást kívánok! 10.000 élet múlva találkozunk! (még nagyobb nevetés)

Szóval ez a testeddel való újrakapcsolódás nagy jelentőségű. Ha a felemelkedést választod, akkor magaddal fogod vinni a testedet. Ezt nagyon jó dolog megtenni. Nincs is annál rosszabb, mint amikor a

csontjaidat – az öreg csontjaidat – beletemetik a földbe. Ez annak a legbiztosabb módja, hogy annak vonzása rögtön vissza fog téged húzni. Amennyiben a csontjaid a földbe lettek temetve, és azok a csontok még tartalmaznak energiát, akkor az egy újabb inkarnációt fog okozni a számodra. Lényegében valószínűleg ez az egyik leghatalmasabb oka a reinkarnációnak, még abban az esetben is, ha egy létező nem akar újra inkarnálódni. A testük visszaszívja őket – a testük, meg a faképnél hagyott szeretőik. (nevetés) Ez rögtön visszahúzza őket.

Tehát amikor a Pakuádat beinvitálsz a belsődbe, akkor az bemegy oda, és segít újra kapcsolatot teremteni a tested kommunikációs rendszerével. A kommunikációs rendszer nem emberi nyelven beszél. Sajnálatos módon nem beszél franciául. Nem beszél angolul. Ugyanakkor viszont létrehoz egy dinamikát és egy mintát, tovább egy ismerőséget, és én azt szeretném, ha ti ehhez visszatérnétek. Szeretném, ha újra megismerkednétek az energetikai testetekkel.

Ismételten, ne kezdjétek el könyveket tanulmányozni a biológiáról. Nem kell egészségügyi iskolába sem járnotok. Ez a tested energetikájáról szól, továbbá arról a képességről, hogy újra összekapcsolódj a testednek azzal a részével, aki mindig is tudta és most is tudja, hogyan hozza egyensúlyba önmagát. A végtagok ismételt kinövesztése – bele van ebbe építve, és ennek tudományos bizonyítékai is vannak. De, ami még ennél is fontosabb az az, hogy az energetikailag abszolút ott van. Félre lett lökve, el lett zárva, és az egyik legnagyobb rejtélynek tartják. Pedig nem az. Nem az. Ez arról szól, hogy engedélyt adsz, és hogy újra összekapcsolódsz saját magaddal. A tested meggyógyítja önmagát.

Na most, ha ezt az egészet csak azért teszed, mert egy pár kilóval könnyebb akarsz lenni, vagy mert egy kicsit fiatalabb külsőt akarsz, akkor lehet, hogy nem árt ezt felülvizsgálnod. De amennyiben az a szándékod, hogy rendbehozod és megújítod a biológiai rendszeredet, hogy még több csodás évet tudj itt tölteni ezen a Földön élvezve mindazt, amit korábban elfelejtettél élvezni – azt ezt megelőző ezer létidőd során – akkor a tested azt fogja mondani, hogy „Igen! Igen!” – És ekkor majd veszel egy mély lélegzetet és azt mondod, hogy „Azért vagyok itt, hogy játsszak. Azért vagyok itt, hogy élvezzem ezt az egészet. Azért vagyok itt, hogy jól érezzem magam, és hogy bőségben éljek – bőségben minden értelemben, mert a bőség nem csak a pénzről szól – tehát, hogy minden tekintetben bőségben éljek.”

Ez a természetes út. És a másik út – a szenvedés, a hiány, a betegség – az nem természetes. Az nem természetes. Sőt, az lényegében egy torzítás, egy hazugság, és sokkal több energiát igényel, mint az, ha valaki szuverén létezőként él.

Tehát akkor most vegyünk egy mély lélegzetet, és engedd meg, hogy áldásaid kíséretében a Pakuád bemehessen az energetikai testedbe, hogy létrehozza a kapcsolatot a tested kommunikációs hálózatával. Most a Pakuád elkezdheti ezt összekapcsolni a tudatos éneddel ennek a Mostnak a pillanatában. Ne várd azt, hogy az egészségi állapotod hirtelenjében megváltozzon! *Tudd*, hogy meg fog változni. *Tudd*, hogy meg fog változni!

Van itt mindjárt valaki, ha nem bánod – kérlek, állj fel – van itt valaki, aki elmondhatja, hogy minden egyes szavam igaz. (A közönség tapsol, ahogy Garret Annofsky feláll)

Namost, Garret talán mindezt más szavakkal fogalmazza meg, mint ahogy ezt én tettem az előbb, de tudja, hogy neki is vissza kellett térnie önmagába. Természetesen a segítségére voltak az orvosok és Andrah szeretete, aki még mindig nem változtatta meg a nevét. (nevetés) Ott volt neki a Shaumbra szeretete. De vissza kellett térnie a belsőjébe, tudván, hogy minden ott található. Minden ott található.

Nem vett igénybe semmiféle egzotikus vagy furcsa gyógyszert, kezelést. Nem ivott dilis vizeket sem. Nem mantrázott, nem kántált, és még nem is sírt sokat. Engem sem hívott, kivéve akkor, amikor megkért, hogy játsszak vele egy kis Új Energiás sakkot. Ez egy csodálatos dolog. Belülre ment. Nagyon egyszerűen tette mindezt. „Vagyok, Aki Vagyok, és Mindig is Leszek!” Ez mondott valamit a teste kommunikációs hálózatának és a kommunikációs rendszerének. Nem dolgozott Pakuával, mint ahogy ezt most mi tesszük, mégis bement és azt mondta, hogy „Vagyok, Aki Vagyok!” – és a teste hallotta ezt. Köszönöm.

GARRET: Ugyanolyan memóm van, mint neked. (az öltönyük színének a hasonlatosságára utalt ezzel)

ADAMUS: Igen, igen. (Adamus kuncog) Csakhogy az enyémen az áll, hogy „Viselj drága öltönyt!” Nem tudom, (Cauldre zakójára utalva ezzel), de ez pont úgy fest, mint amiben az ambiciózus, feltörekvő középosztálybeli város lakó szokott kempingezni járni. (nagy nevetés, Adamus kuncog)

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet, és tényleg érezz bele a Pakuád esszenciájába! Ő te vagy. Ez egy aspektus. Ez a te briliánságod. A te ragyogásod. Te vagy az.

Ahogy most bemegy, és elkezd neked dolgozni, és miközben neked dolgozik álom állapotodban és végig egész idő alatt, engedd meg neki, hogy alakot váltson és átváltozzon. És ismételten, ne várd azt, hogy elkezdjen beszélni hozzád, habár ez nem jelenti azt, hogy nem fog kommunikálni. A kettő között hatalmas különbség van. A beszéd egy rendkívül durva formája a kommunikációnak. Szélsőségesen durva formája. Akkora különbség van a kettő között, mint amikor egyvalaki hamisan énekel, és egy több száz tehetséges zenészből és énekesből álló óriási zenekar hatalmas szimfóniája között. Tudjátok a nyelv lapos. Valamikor sokkal több volt ennél – Atlantisz, Lemúria időszakában, akkoriban éneklő nyelv létezett – de mostanra lapos lett. Hamarosan rávesszük Cauldrét, hogy énekeljen nekünk! (nevetés) Az egész Shoudot közösen fogjuk elénekelni! Na ez aztán kivesz a komfort zónádból Cauldre –teljes mértékben.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet, és egyszerűen csak hagyjuk, hogy a Pakua tegye a dolgát! Hagyd, hogy tedd a dolgodat! Hagyd, hogy tedd a dolgodat!

Energia irányítás

Ha egy hajó kapitánya volnál, akkor alapvetően kontrollt gyakorolnál-e a legénység felett? Megmondanád nekik, hogy mit, hogyan és mikor kell tenniük, és hogy mennyi fizetséget kapnak majd mindezért? Roger.

ROGER: Igen.

ADAMUS: Igen. Jó válasz. Kitűnő válasz, mert itt egy lényeges elem állt munkába. Te vagy a hajó kapitánya, és itt vannak mindezek az emberek, és ha nem határozod meg az elvárásaidat a többiek számára, akkor ők hajlamosak arra, hogy fellázadjanak, és átvegyék az irányítást. Tehát nagyon tisztában kell lenned a saját vezetői mivoltoddal, az egyensúlyoddal és az elvárásaidal. És ezt sajnálatos módon eléjük kell tárnod.

De jut eszembe, a Shaumbra egy kicsit más. Ebbe most nem akarok máris belemenni, de nektek nem kell ezt az egészet lefektetnetek, mindössze hagynotok kell őket, hadd menjenek, és fedezzék fel maguk az Új Energiát. Ez néha egy kis konfliktust teremt, ó, igen, némi érdekes dinamikát hoz létre, de alapjában véve ez egy jó dolog. Ez egy jó dolog. Tudod, néha összerakjátok a Shaumbrát a Shaumbrával, és ez némi hőt, némi törést hoz létre időnként. Ó, rengeteg szeretet, ugyanakkor sok törés is végbemegy. Hogy miért? Mert ti mindannyian egy rendkívül stresszes, megterhelő időszakon mentek éppen keresztül. Jelenleg egy csomó változáson mentek keresztül, és lényegében egy bizonyos értelemben tesztelitek a másik személyt. Néha elmúlt életbeli konfliktusaitok vannak velük. Ez mind a vezetői mivolt álcája alatt meg minden egyéb kapcsán megy végbe, de nem ez ennek a valódi oka. Az ok abban az elképesztő stresszben rejlik, ami most zajlik.

De most nem erről van szó. Te vagy a hajó kapitánya, igen. Nagyon világosan értésére akarod adni mindazoknak, akik neked dolgoznak, hogy te vagy a kapitány. Te vagy a csúcson. Te vagy a főnök.

Namost a kérdésem hozzád az, aki a saját hajód kapitánya vagy – hogy a tested, az elméd, a lelked, a múltbéli aspektusaid és minden részed felett igyekszel kontrollt gyakorolni? Timothy.

TIMOTHY: Igen?

ADAMUS: Nem. De köszönöm a válaszodat. Nem, nem igyekszel az ellenőrzésed alá vonni őket – és ezt most példaként használtam. Nem akarok senkit se kipécézni – de nem, nem teszel ilyet, mert ez mind TE vagy. Itt nincsenek más emberek. Nem kell foglalkoznod az ő táplálkozásra vonatkozó terveikkel, és vágyaikkal, és azzal se, hogy el akarják venni tőled a hatalmadat, és mindezekkel az egyéb dolgokkal, amiket az emberek tenni szoktak. Ez te vagy. Te vagy a saját hajód kapitánya. Te vagy a főnök. Te vagy a szuverén létező. Minden egyes részed – a tested, az elméd és a szellemed minden egyes része – abszolút szeret téged. Más emberek nem feltétlenül szeretnek, ugyanakkor minden egyes részed szeret téged.

De kikerültél az önmagad többi részével való kommunikációból. És azok miatt a dolgok miatt, amik történtek, nem tisztelnek téged. Ez a többi részed nem tisztel úgy téged, mint ahogy valaha tiszteltek, és ahogy szeretnének tisztelni. Mert erre vágynak.

És hogy még jobban megnehezítsem ezt az egészet, te sem bízol már magadban, tehát rendesen kiestél a saját kegyelmedből a többi részeidet illetően, és ez az oka annak, hogy az elméddel, a testeddel és kifejezetten a szellemeddel való kommunikáció nagy része lezáródott. Kifejezetten a szellemeddel. Kiestél a magadba vetett bizalomból, aminek a következtében ezzé az apró kis lényé szigetelted el magad. Kicsi lettél. Nem bízol abban, aki valójában vagy.

Az első áldozat természetesen, nyilvánvalóan a szellemed – a lelked. Ez nem azt jelenti, hogy te...néha hallom, hogy azt mondjátok, hogy „Szándékosan felejtettük el.” – Na, ugyan már, de tényleg, most komolyan! Szándékos volt a felejtés?! El akartad felejtetni azt, Aki Vagy? Ezzel meg ki beszélte tele a fejed? És miért hitted el? – ez itt a valódi kérdés. Nem, nem és nem!

Tehát kikerültél az önmagadba vetett bizalomból és az önmagaddal való kommunikációból. Vagyis kiestél a Szellemeddel való mindenféle kapcsolatból. De ez attól még ott van. Még itt van, mindig is itt volt, csak abbahagytad a vele folytatott kommunikációt, a minden részeddel való kommunikációt. Nem bízol a testedben. Nem bízol az elmédben. A Szellemedről a leghalványabb elképzelésed sincs. Már

nagyon régóta keresed, és ez egy mókás játék is volt egy bizonyos értelemben – „Gyerünk, keressük meg a Szellemet!” – Keresni, és mégis, ugyan hol? Hisz ez te vagy. Erre azt kérdezed, hogy „Még, hogy én lennék a Szellem?” – Abszolút. A Szellem nincs kommunikációban önmagával a bizalom hiánya miatt.

Tehát itt vagy te, a saját hajód kapitányaként, és itt vannak mindezek a... és most nem csak hozzád beszélek. Hanem... fogalmazzunk úgy, hogy azokhoz beszélek, akik majd a későbbiekben fogják ezt elolvasni. (nevetés, Adamus kuncog) Te vagy a saját hajód kapitánya, aki kiestél a magaddal való kommunikációból, és itt vannak mindezek a furcsa elképzelések a Szellemről és a spiritualitásról. Ezek az elképzelések a létező legnehezebb dolgok a veletek való munkánk során, amin túl kellene lépnetek – szóval annak nehézsége, hogy rávegyünk titeket arra, hogy lépjetez túl ezeken az Istenről alkotott régi elmúlt életbeli elképzeléseiteken.

Hallottam, hogy ma Rómáról beszéltetek – ami egy fantasztikus hely. Imádom odajárni. De tele van sok-sok régi programozottsággal, ami ott van bennetek is az egyházi háttértek következtében annak kapcsán, hogy mi is az Isten. Hát egyáltalán semmi köze sincs ahhoz, amit a legtöbb ember gondol erről. Tehát kiestetek az ezzel a részetekkel való kapcsolatokból.

Tudjátok az én megfogalmazásom az. Hogy Isten lényegében... nem egysíkú. Nem ez a hatalmas, haragos, fehér szakállú öregember, aki ott trónol fent a Mennyben. Ez valakinek az Istene, de remélhetőleg nem a ti Istenetek.

Mi van akkor, ha Isten a múlt felgyülemlett potenciáljait jelenti – mindazt, ami volt, és ami lehetséges lett volna – a múlt és a jövő összes potenciáljainak az összességét, és mindazt, ami valaha is lehetséges? Mi van akkor, ha Isten minden, kivéve ezt a pillanatot?

(szünet)

Potenciálok – minden egyes potenciál, beleértve azokat a dolgokat, amiket megtapasztaltál, és azokat is amiket nem, továbbá mindazt, amit meg fogsz tapasztalni, és azokat is, amiket nem – mi van akkor, ha ez Isten? És hogy Te, mint szintén Isten, itt vagy ebben a jelen pillanatban, és behozod ezeket az energiákat, behozod őket a valóságba ebben a pillanatban, behozod őket saját magadba? Ez csupán egy ötlet, csak hogy legyen min rágódnod azon a pár éjjelen, amikor nem tudsz elaludni.

Na szóval Shaumbra, eljuttok arra a pontra, amikor is visszatértek az önmagatokba vetett bizalomhoz. Minden egyes részeddel – a testeddel, az elmédvel, a szellemeddel, az aspektusaidal, a Belső Istennel, az isteniségeddel, minden egyes megtapasztalt és nem megtapasztalt potenciállal, minden egyes leendő potenciállal – amik tényleg téged akarnak szolgálni. Ez te vagy. Ez te vagy.

Tehát eljuttok arra a pontra, amikor itt és most itt vagytok és azt mondjátok, hogy „Meg kell bíznom magamban. Abszolút el kell mindent engednem.” Abszolút elengedés. És nem azért, hogy elmész egy másik lényhez, vagy a Pakuádhhoz, vagy a partneredhez, vagy valamiféle Istenhez, akiről halvány sejtelméd sincs, hogy kicsoda. Hogy hogyan tudod ezt elengedni? Úgy, hogy elengeded. Hogy mi fog történni? Hogy mi fog történni az elengedést követően?

SHAUMBRA: (NŐ) Félsz.

ADAMUS: Elnézést?

SHAUMBRA: Ez eleinte ijesztő.

ADAMUS: Nos, még hogy ijesztő – *nagyon is* félelmetes, sőt ez a lehető legfélelmetesebb dolog, amin valaha is keresztül fogsz menni. Ez a fejed tetejére állít, mindent felforgat. Azt okozza majd, hogy az egész tudatod remegni, reszketni és rázkódni fog. Tudod milyen az, amikor valami kikerül az összhangból, az elkezd reszketni, meg remegni meg imbolyogni? Néha, az automobilod összhangja – amikor elérsz egy bizonyos sebességet, elkezd reszketni meg rázkódni – nos, olyankor mit teszel? Lelassítasz. És itt mihez kezdesz?

SHAUMBRA: Lélegzem. Felgyorsulok.

ADAMUS: Lélegzel. Felgyorsulsz. Imádom ezt a csoportot! (nevetés) Imádom ezt a csoportot! Igen! Veszelsz egy mély lélegzetet, és elengeded, és itt az elengedés a felgyorsulást jelenti. Amikor a fékre lépsz, akkor lassítasz, és az korlátozást jelent, az áramlás megállítását. De te nem ezt teszed, hanem elengeded!

Meg fog változni az életed? Meg fog változni az életed? Abszolút. Abszolút meg fog változni. És ez rendben van neked? Vagy pedig megpróbálnád meghatározni, hogy miből álljon a változás?

SHAUMBRA: Nem hiszem.

ADAMUS: De, ezt fogod tenni! (nevetés) Határozottan meg fogod próbálni behatározni és meghatározni a változást! De ez rendben is van. Ez rendben is van egészen addig, amíg tudod, hogy ez nem úgy fog megtörténni, ahogy az emberi részed ezt elvárná vagy szeretné. Az egyik elkövetkezendő ülésünk során beszélni fogunk az emberi teremtő én és a lélek éned közötti különbségről, és hogy miért áll fenn közöttük ez a nyilvánvaló ellentmondás, legalábbis rövid távon?

Tehát megtörténik az elengedés. Ez az Energia 101. Beszéltünk már erről korábban is, és ti is gondolkodtatok már róla. De a probléma pont abban áll, hogy gondolkodtatok róla. Tudtok erről szép szavakkal beszélni, de nem élteket meg teljességében. Tudom, hogy egy páran nagy, hatalmas lépéseket tettetek meg, de most meg fogjuk ezt élni – megéljük az önmagadba vetett abszolút bizalom helyéről.

Ez elő fogja hozni a dolgaidat. Minden egyes hibádat, amit valaha is elkövettél. Minden olyan alkalmat, amikor a tested kikerült az egyensúlyból, minden egyes olyan időszakot, amikor bolondot csináltál magadból, és rossz életeid voltak, és rossz dolgokat tettél – ez fel fogja hozni mindezeket a dolgokat. Hogyan is bízhatnál meg magadban, amikor elkövetted mindezeket a hibákat? Á! Határozd meg a hibát! Határozd meg, hogy mi a hiba!

Tehát arra bátorítanálak mindannyiótokat, hogy állandóan térjete vissza az önmagatokba vetett bizalomhoz! Semmi kontroll! A hajó kapitánya ellenőrzés alatt tartja a hajóját: ugyanakkor neked, mint a saját sorsod kapitányának nincs szükséged kontrollra. Belőled válik az álmodó, a teremtő, az elképzelt létező, és hagyod, hogy a többi rész meg megtegye a maga dolgát ennek a támogatására. Ehhez nincs szükség sok struktúrára. Ehhez szívre van szükség. Érzésre van szükség. Nincs szükség arra, hogy az agy azt figyelgesse, hogyan alkosson mintákat arra vonatkozóan, hogy némi plusz pénz vándoroljon az

életedbe. Ez a szenvedély megéléséről szól, egy sokkal egyszerűbb manifesztációról – egy sokkal, de sokkal egyszerűbb módról.

Akkor most vegyünk közösen egy mély lélegzetet!

(szünet)

Tények

Mivel korábban beszéltünk a divatról David, milyen színű inget viselek?

DAVID: Kéket.

LINDA: Ha ezt folytatod, akkor hozzam a mikrofont?

ADAMUS: Igen. Valóban. Linda majd fut a mikrofonnal.

DAVID: Kéket.

ADAMUS: Valóban kéket. Igen, ez kék. És te Gabriella most éppen hol vagy?

GABRIELLA: Itt.

ADAMUS: Itt. Hol van ez az itt?

GABRIELLA: Itt, a Mostomban.

ADAMUS: És ezt, hogy hívják?

GABRIELLA: Ja, Cold Creek Canyon-nak.

ADAMUS: Cold Creek Canyon – abszolút. És Elizabeth... (Lindához szólva) Fuss, fuss, fuss! (nagy nevetés)

LINDA: Legyél kedves. Nem csak egy Elizabeth van.

ADAMUS: Milyen autód van?

ELIZABETH: BMW.

ADAMUS: B-M...szép!

ELIZABETH: Köszönöm.

ADAMUS: BMW. Tehát van itt három tény, ami egyáltalán nem igaz – egyáltalán nem igaz.

Nos, egy részük igaz, de a nagy részük nem igaz. Ez a következő lépés, amit meg fogunk tenni. És ehhez szükség lesz a bizalmadra, és ezért is beszéltem most a bizalomról. Továbbá szükséged lesz a Pakuáddal való kapcsolatra is, hogy interdimenzionálissá válhasson, és hogy elkezd megérteni, hogy többé már semmi sem tény. Semmi.

Az emberi rész imád a tényekre fókuszálni, szereti magát a tények talaján lehorgonyozni. Azt mondja, hogy „Márpedig ez így van.” – Az elme imádja ezt. Lényegében te, és a lényed többi része is eléggé kedveli.

Tény. A tények adják meg számodra azt, amit te világosságnak, egyértelműségnek gondolsz, pedig ez lényegében csak korlátokat szab számodra. Így szólsz, hogy „Az tény, hogy a nap holnap reggel fel fog kelni.” – Talán mégsem. Egy kevesen briliánsan azt gondoltatok magatokban, amikor a bevezetőt mondtam, hogy „Hm. Adamus azt mondta, hogy most november 8-a, vasárnap van.” – akármilyen évet is tettem ehhez hozzá. Pedig ez lényegében valahol tény. Valahol, néhány Shaumbra számára, akik most minket hallgatnak. Ugyanakkor pedig nem tény, mert nem teljes. Nélkülözi a teljességet.

Az egyik legnagyobb átmenet a Régi Energiából az Újba az, hogy a tény többé nem tény. Ezt nehéz lesz kezelned, hacsak nem bízol meg magadban, hacsak nem dolgozol a saját energiád irányításán, vezetésén – hogy hogyan kapcsolódj össze valami olyan egyszerűvel, mint a Pakuád. Nos, ez önmagadnak pusztán csak egy képzeletbeli vagy egy valóságos állati aspektusa.

Tehát a tények kirepülnek az ajtón, és ezt újra meg újra el fogjuk nektek mondani, és ez kihívást fog intézni az elméd számára, és azt mondd majd, hogy „De hát ez tény – hogy a padló fából van.” - Vagy mégsem? Ennek egy része igaz. Egy része mindennek igaz, még akkor is, hogy egy totális hazugságról van szó. És erre az elméd most elkezd mondogatni, hogy „De, de...” – Á, nos akkor itt az ideje, hogy vegyél egy mély lélegzetet!

Az elméd mintákra, struktúrákra és meghatározott hitrendszerekre lett beprogramozva. Ha most láthatnád az elme kifejlesztésének a modelljét, és az e mögött lévő intenzitást és a hitrendszert, és ezt alkalmaznád magadra és a lelkedre, az fenomenális lenne – egészen addig, amíg beültetnél valamit a folyamatba, ami a következőt mondaná, hogy „Egy bizonyos ponton megengedem majd magamnak, hogy túllépjek ezen a nagyon intenzív hitrendszeren.” –Az elme egy hitrendszer – nagyon intenzív és rendkívül valóságos. Briliáns munka. Az elme annyira okos, hogy létrehozta önmagának egy briliáns aspektusát, aki hisz magában, aki magára támaszkodik, és lényegében képes minden mást lezárni, csak hogy kizárólag önmagát láthassa.

De nem gondoljátok – az elme megteremtésének a briliánságában – hogy meg kellett volna teremtetek egy apró kis kapcsolót, egy parányi kis eszközt, ami képes elengedni magát saját magától? Nem gondoljátok, hogy ezt meg kellett volna, hogy tegyétek?

De hiszen ezt meg is teremtettétek. Megtettétek. Létezik egy kioldó kapcsoló. Létezik egy mechanizmus, hogy így fogalmazzak, az elme saját mintáiban – csak egy parányi kis gomb – és ez a kicsike gomb elengedi az elmét saját magától. De szerintetek mi történik? Elég briliánsak voltatok ahhoz, hogy megalkossátok ezt a mechanizmust, ami lehetővé teszi számotokra, hogy túlrobbanjatok az elméteken – és azért használom itt a robbanás szót, mert ez fog történni. Olyan sok energia került megkötésre az intellektusban, az elmében, hogy az fel fog robbanni, amikor megnyitod azt.

De olyan okosak voltak ennek a mechanizmusnak a megalkotása során – ami egy elengedő, kioldó mechanizmus – és az elme tényleg okos, hiszen ti teremtettétek meg – hogy az elme azt mondta: - „Soha ne merészelj hozzáérni ahhoz a gombhoz!” (nevetés)

Tehát egy érdekes, 22-es csapdája szerű dolog zajlik itt. Tudjátok, hogy az ott van. Érzitek. Tudjátok, hogy a hitrendszerektől és a struktúráktól való kioldódás ott van, de egy őrt állítottatok a kapuhoz, és azt mondtátok ennek az őrnöknek, hogy ne higgyen el semmilyen marhaságot abból, amit neki mondtok, semmi esetre sem. Tehát abban az esetben, amikor felbukkantok a kapunál az őr, az örök, mert egy egész hadsereg őrzi ezt – amikor azt mondom nekik, hogy „Hé, ó, ez én vagyok. Ideje, hogy menj” – akkor nem fognak hinni neked.

Ez egy briliáns játszma, de ki itt az Isten? Az örök? Nem... nem, nem az örök. Te vagy az. Te vagy az Isten. Te vagy a Teremtő. Te vagy az, aki megválaszthatod a saját valóságodat. Bármit választhatsz, amit csak akarsz. Felülírhatsz bármilyen programot, szalagot, hitrendszert egyszerűen azáltal, hogy veszel egy lélegzetet és megbízol magadban. A lélegzetvétel könnyű. Megbízni magadban – nagyon nehéz – nagyon, de nagyon nehéz – vagy mégsem. Vagy nem.

Ahogy tovább folytatod az Új Energiába való bemeneteledet, rengeteg támogatás áll mindannyiótok rendelkezésére, de miközben ezt folytatod, rá fogsz jönni, hogy többé nincsenek tények. Mindaz, amit valaha is mondtak neked a fizikáról, a tudományról és az orvoslásról – a tervezésről, az építészetéről, a televíziókészülékekről – bármiről – az többé nem igaz, mert te mindössze annak a dolgoknak – legyen az bármi – mindössze egy aspektusát, vagy egy potenciálját látod, és létezik ennél sokkal több is. Sokkal több minden.

Ez az ing talán kéknek tűnik a számotokra, pedig a más birodalmakból néző szemek ezt valójában valami teljesen másnak látják. Vagy nem látják úgy a színeket, ahogy ezt az emberi fizikai természet határozza meg, vagy pedig ezt a kéket sokkal inkább egyfajta sárga vagy esetleg zöldes színben látják, attól függően, hogy éppen hol vannak és mit csinálnak. A más birodalmakban nem látnak színeket – nem úgy látnak, mint ti – szóval, akkor ez most kék? Kérdezz meg erről egy angyalt! Azt feleli majd: Ó, dehogyis! – Valószínűleg narancssárga. Ki tudja? És ráadásul azért is nehéz ezt nekik látni, mert ők energia mintákat látnak. Nem látják a fizikai valóságot.

Én most annyira közel vagyok a fizikai természethez, amennyire csak lehetek, mivel Cauldre megengedte, hogy nyitva legyen a szeme. Attól még látom az energiákat is, de most már látom ezeket a szépséges arcokat is.

Tehát minden tény elkezd elillanni. Az intellektus is elkezd majd szertefoszlni, és időnként kétségbeesettnek és hülyének fogjátok érezni magatokat. Lemaradtok majd a megbeszélte időpontokról. (nevetés) El fogjátok felejteni a neveket. És lesz olyan, aki majd azt fogja nektek mondani – és egy pillanatra el is fogjátok majd hinni – mikor azt mondja majd nektek, hogy öregsztetek, és hogy túl sok időt töltötök ebben a szektás dologban, amiben benne vagytok. És egy rövidke pillanat erejéig el fogod majd hinni, kifejezetten az öregedésre vonatkozó részt. De ez nem így van. És ne kezdj ámokfutásba, hogy nekiállj mindenféle drogok, vitaminok meg egyéb dolgok felvásárlásába, amivel csak találkozol, mert a tested már most tudja, hogyan kezelje mindezt, ha végre megengedné már neki. Ha megtennéd, hogy megengeded ezt neki.

Tehát az összes tény meg fog változni, és ettől eléggé elveszítéd majd a tájékozóképességedet. Minden elkezd kicsúszni. Na igen, attól még ott lesz az autód, amit vezetsz, és van egy részed, aki rendelkezik azzal a bölcsességgel, hogy tudja, hogy mikor ne engedje meg, hogy az autóvezetés emléke elillanjon. (nevetés) Előbb a többi dolgot fogod kiengedni.

A tények elkezdenek megváltozni, és rá fogsz döbbseni, hogy a körülötted lévő világ olyan tényekre épül, amik nem feltétlenül igazak. És miközben ez egzotikusnak és csábítóknak tűnik, időnként rettenetesen ijesztő lesz majd, mivel az általad ismert világ szerte fog foszlani.

Arról, hogy mi fog ennek a helyére lépni, majd máskor beszélünk, de értsétek meg, hogy elég briliánsak vagytok ahhoz, hogy ne csak a semmibe menjetek. Valami egészen újat hoztok létre, habár ez egy nagyon rövid időszak erejéig semminek tűnhet.

A tények kiszállnak az ajtón. A tények kimennek az ajtón. Newton törvényei, amit mindenki oly készségesen elfogadott, kísétálnak az ajtón, és talán jogosan is. Newton maga mondta, hogy ez az egész dolog egy átmeneti körülmény, mint az ok és okozat, a gravitáció és az összes többi teóriája. Azt mondta, hogy „Hiszen ez csak egyetlen potenciál, egy, amelyik éppen most választódik és él együtt, de attól ez még csak egy.” – És ez most elkezd kimenni az ajtón.

Mostanság kissé kába és szédülékeny vagy? Egy kissé lekapcsolódtok vagy, nem feltétlenül önmagadról, hanem más dolgokról? Ez azért van, mert a tények változóban vannak.

Az újságokban a tényekről olvasol. Azok nem tények, hanem korlátolt hitrendszerek. Valóban. Igazán. Tényekről olvasol könyvekben, és egy hipnotikus módon magadba szippantod őket, mintha ez úgy is lenne, hogy „Ez tény. Feketén-fehéren ott állt abban a könyvben.” Én magam írtam olyan könyveket, amik teljességgel nélkülözték a tényeket, de ez még nem teszi őket valótlanná. Mindössze egy másik nézőpontot mutat be, és a nézőpontok mostanság meg fognak változni.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet! A Pakuád, és a magadba vetett bizalmad lesz a segítségedre abban, hogy alkalmazkodj ahhoz a tényhez, hogy a tények többé már nem tények. (nevetés)

Bizalom

A következő... figyeljük itt az időt nektek, annak ellenére, hogy az idő mennyire nélkülözi aényt. Ez egy pontig szolgál titeket... egy pontig. Segít stabilan tartani a dolgokat, de ti valójában időutazók vagytok. Lényegében most is ezt teszitek. Pontosán most. Az a kommunikációs rendszer lezáródott, ezért hiszitek azt, hogy ti most csak itt vagytok. Előre meg visszautaztok. A Pakua is, aki bemegy a testedbe miközben itt vagy, kimegy onnan, és időutazik. Ez egy bámulatos dolog. Az időutazás néha nagyobb móka, mint bármilyen emberi tapasztalás, kivéve azt a pár dolgot, amire gondolni tudok. Ugyanakkor az időutazás... ó, erről szót fogunk ejteni valamelyik tanfolyamunkon. De ma szeretném kézben tartani a beszélgetésünket.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet, és értsétek meg, hogy minden tekintetben megbízhattok magatokban – minden tekintetben. Kimondjátok a szavakat, hogy „Én is Isten Vagyok.” – És mikor akarjátok ezt megélni? Az Én Is Isten Vagyok azt jelenti, hogy mindenben megbízol. Az emberi

aspektusnak vannak bizonyos elvárásai, és a dolgok nem mindig aszerint alakulnak, ahogy azt az Ember Úr vagy az Ember Hölgy gigondolja. De minden kialakul. Kialakul. Ez a bizalom. Ez a bizalom.

Érdekes, hogy ha nem bízol meg önmagadban, akkor mid van? Életeken át másokban megbízni? Életeken át kétségbe vonni saját magad? Ha nem bízol meg magadban, akkor azt állítom, hogy nem is létezel. Tényleg nem létezel. Minden másba kihelyezed az energiádat, ezért aztán *te* nem létezel. Ez nem azt jelenti, hogy halott vagy. Csak azt, hogy nem létezel.

A jövő és a sors

Akkor ma utazzunk együtt közösen. Elmúlt ülésünk alkalmával visszamentünk a múltba, és kinyitottunk ajtókat. Kitártuk a múlt ajtajait, és néha elvártok egy nagy töltéssel bíró energiát. Világító fényeket, meg ehhez hasonlókat vártok. Néha ezek a változások olyan csodálatos és látszólag finom szinteken történnek, azokon szinteken, amik kívül esnek a jelenlegi kommunikációs rendszeretek hatókörén, és emiatt nem ismeritek fel, hogy valójában mi is folyik. De attól ez még zajlik.

Tehát amikor a múlt hónapban kinyitottátok az ajtókat, és lehetővé tettétek, hogy a múlt potenciáljai bejöjjenek és meglátogassanak titeket ebben a Most pillanatában, azt állítom, hogy ezzel az Isteni Énetek felét be is engedtetek, azáltal, hogy beengedtetek ezeket a potenciálokat. Bizonyos dolgokat megtapasztaltatok a múltban – például kirúgtak az állásotokból. Ez egy jó dolog. Ezt már Tóbiás is említette, és én ezt csak megerősíteni tudom. Előbb vagy utóbb kedves barátaim, ki fogtok lépni a rabszolgaságnak ebből a nehéz tömegtudati hálójából – és nyíltan a nevére nevezem ezt. Ez a modernkori rabszolgaság. Kérlek, ugyan már – azt mondják neked, hogy szabad vagy, de nem vagy az. És ezt te is tudod. Azt mondják, hogy „Ó, bármit megtehetsz, amit csak akarsz” – Akkor próbáld csak meg – legalább egyszer! Nem vagy szabad! Ez rabszolgaság és ezzel mi is fogunk játszani. Túl fogunk ezen lépni.

Az lesz a vége, hogy magadnak fogsz dolgozni, vagy legalább valami olyat fogsz dolgozni, amit abszolút szeretsz. De ha benne vagy ebben az állás dologban és ebben a ciklusban... egyszerűen képtelen vagyok elhinni, hogy ez még mindig létezik itt a Földön manapság, és ez csak egyre rosszabb lesz. Az órabéres rabszolgaság rendszere, amikor valaki másnak dolgozol, amikor az „emberért” dolgozol, a fizetési csekkedért, és ott ülsz...Édes Istenem, amennyiben ott ülsz egy kabinban, akkor hétfőn reggel vigyél magaddal egy nagykalapácsot, és rombold azt le! (nevetés) Aztán szerezz egy jó ügyvédet, menj el a bíróságra és mondd azt, hogy „Embertelen dolog bárkit is betenni egy ilyen kalitkába!” – majd pereld be őket egy rakás pénzre, és valószínűleg nyerni fogsz. Vagy ha nem is, de legalább menet közben jól fogod magad érezni. De ez az egész teljesen rossz. Totális tévedés.

Tehát bementünk a múltba. Megnyitottuk a potenciálokat – azokat, amik soha nem lettek aktualizálva vagy realizálva, de attól még ott vannak. Ez energiájuk ott van, a potenciáljuk ott van, a szeretetük ott van. Ez egy olyan aspektus, akivel soha nem kommunikáltál, ezért behoztuk.

Ma pedig utazzunk el a jövőbe...a jövőbe! Ez egy érdekes kérdést vet fel, mielőtt elmennénk innen. Előre el van rendelve a jövőendő? Nem. Ha végeznél egy felmérést erről a Földi emberek körében, 99,7%-uk számára abszolút el van rendelve. Mert megengedik. Mert ezt választják. Tehát ha a mi nézőpontunkból tekintesz erre, akkor azt látod, hogy ők a sors mintáját követik.

Na most, a sors egy bizonyos értelemben véve saját magadra kiszabott sorsot jelent, mert egy ponton ők maguk választották ezt. Mivel megengedték, hogy más emberek futtassák az életüket. Megengedték, hogy az aspektusaik működtessék az életüket. Feladták. Nem csak hogy feladták önmaguk kontrollálását – ők saját maguk igen magasan kontrolláló létezők – hanem átadták ezt mindenki másnak, feladták. Megadták magukat. Ezért aztán ki vannak szolgáltatva a sorsnak. A karmikus ösvényüket követik, és lehetővé teszik, hogy ez történjen. Azt mondják, hogy „Ez az én karmám” – még akkor is, ha nem a karma szót használják erre.

A lélek lineáris fejlődésében hisznek, és ezt követik. Hülyén mennek végig a folyosón, mintha kötelező lenne ezt tenniük, mintha Isten mérte volna ezt rájuk, mintha nem lenne más választásuk. Ezenkívül még hisznek a tömegtudat sorsában is, ami nagyon, elképesztően nagyon vastag, sűrű és nehéz. Nehéz kijutni abból a mátrixból vagy hálóból – vagy mégsem. Lehetne olyan egyszerű, minthogy hozol egy választást, de ugye akkor az életed meg fog változni. A legtöbb ember tényleg nem akarja azt. És most nem vagyok kritikus, hanem megfigyelő vagyok. Nem tetszik ez nektek? Nem ítélek, mindössze megfigyelek. (nevetés, Adamus kuncog)

Ezért a sors életét élik, különösen akkor, ha erős hitrendszereik vannak, különösen vallási, spirituális hitrendszereik. Ez létrehozza a végzetet. Azt hiszik, hogy létezik a Mennysorságba és a pokolba vezető út, és csak ebben a két irányban hisznek. Ez a sors. Ez egy két választással bíró sors, de ezek mindössze azok a választások, amiket ők adnak saját maguknak.

Tehát az emberek túlnyomó része a sorsban él, és lényegében a legtöbb ember *hisz* a sorsban. Hisznek egy teljesen szemét Istenben, aki megválasztja helyettük a sorsukat, és megmondja nekik, hogy mi fog történni. És őket ez nem is izgatja... tudjátok, néha akármilyen korlátozott is tud lenni az elme, még sem kell egy nagyon erős elme ahhoz, hogy megálljon és elkezdjen gondolkodni, hogy „Nos, ugyan már, a Szellem miért is törődne mindezzel? Miért akarná a Szellem, hogy megtegyem mindezeket a dolgokat? Kinek akarom bizonygatni magam és mit akarok bizonyítani?” Akármennyire is változik a logika, ez nem logikus. Ennek egyáltalán nincs semmi értelme. De a pogramozás, a hipnózis és a rétegek annyira erősek, hogy felülkerekednek ezeken az egyébként briliáns nőkön és férfiakon, és meghülyítik őket, nagy hülyét csinálnak belőlük.

Tehát a legtöbb ember a sors markában él, pedig nem kellene. Nem kellene így élniük. Olyanok, mint a partra vetett hal. Tudjátok milyen ez – sors nélkül. Keresztül mentetek a múltban azon a tapasztaláson, amikor azt mondták nektek, hogy „A vezetőitek elmentek. Nincs több szabály. A szerződéseitek lejártak.” Hát nem ez a sors? Nem volt ez mókás egy rövid időre, de aztán meg elavulttá, régivé vált? Ez egy önmagatokra kiszabott sors. De végeredményben valójában ez egyáltalán nem létezik. De amennyiben a sors fedele alatt éltek, ez egy idő után kényelmessé válik. Egy idő után könnyűvé válik, és te meztelennek érzed magad, kitéve mindennek, sebezhetően, nagyon is sebezhetően, miközben a sors nem is létezik. Egyetlen egy sem. Tényleg nem létezik.

Tehát mi van ott kint a jövőben, ahova máris ki fogunk utazni? És lényegében tényleg ki fogunk oda utazni. Meg nem is! (nevetés) Többé már semmi sem tény. Nagyon folyékony – elképesztően folyékony – és ez egy jó dolog.

Potenciálok

Tehát mi van ott kint? (a közönség válasza: Energia, potenciál) Potenciálok. Potenciálok. Abszolút. Abszolút.

Létezik a potenciálok mezeje, ami kivétel nélkül mindannyiótok előtt ott található, de ezek eléggé behatároltak lényegében. Ezeket a potenciálokat az okozta vagy teremtette, ami megelőzte őket. Minden egyes alkalommal, amikor itt létrejön egy cselekvés, akkor az létrehoz egy potenciált ott. Mindaz, amit ma megtapasztaltok, létre fog hozni egy új potenciál buborékot kint a jövőtökben. És ennek így is kell lennie.

A potenciálok azok, amik lehetővé tesznek számodra egy rakás választást, amiket meghozhatsz, majd keresztül mehetsz az életen a potenciál kiválasztása által. És általában azt fogod választani, amelyik a legerősebb energetikai hatással van rád, és ez nem feltétlenül egyezik meg azzal, ami a legjobb lenne a számodra, hanem inkább az szokott lenni, ami a legcsábítóbb. A legcsábítóbb potenciálok azok, amiket ki fogtok választani. Ezek gyakorta nélkülözik a logikát. Gyakran önmagad más birodalmaiban működnek. Ezek nagyon, rettenetesen csábítóak, majd pedig meggyőződ magad arról, hogy ez egy jó választás. Ez csak csábítás.

Tehát nem mindig azt választod, amit valójában akarsz. Tudom, hogy ez ellentmondásosnak tűnik, de nem mindig azt választod, amit tényleg akarsz; hanem azt választod, ami elcsábít téged. Erre azt kérdezed, hogy „Nos, hát nem ez az, amit akarok?” Nos, de igen az, egy kitekert, elferdített, kicsi ember féle módon. De mi már nagy angyalok vagyunk. (nevetés) Ezen most már túllépünk. (Linda grimaszol és Adamus kuncogva néz rá.) Ne nézz így rám, te segítettél létrehozni ezt az összetételt. (még több nevetés) Egész héten ezen dolgoztunk, szóval... mindig konzultálok Cauldrével és Lindával előzetesen a magam módján, hogy biztos lehessen abban, hogy soha nem repítem át őket a komfort zónájuk túlsó oldalára.

LINDA. Pedig most a határát súrolod éppen.

ADAMUS: Kitolhatom a határokat, de soha nem tolom át a túlsó végére. (nevetés)

Tehát ott kint a jövőben, ahova máris elutazunk, potenciálokat fogunk meglátogatni. Érezni fogjuk őket. Nem fogunk gondolkodni felőlük. Nem fogjuk őket Excel táblázatba foglalni, amire egy páran hajlamosak vagytok. Hanem érezni fogjuk az energiáikat.

De egészen eddig, mindazok a potenciálok, amiket éreztetek, amiknek a meglétének a tudatában vagytok mind olyanok, amiket a múlt teremtett meg, legalábbis túlnyomórészt a múlt tapasztalatai hozták azokat létre. Azokban a potenciálokban rengetegféle választás található. Más szavakkal: nem vagytok lekorlátozva azoknak a potenciáloknak a választásaira, mivel azok dinamikai régi energiások, és a múlt képezi az alapjukat. És ennek következtében néha úgy érzitek, hogy be vagytok ragadva. Úgy érzed, mintha valaki sorsának bűbája megpecsételné a tiédet is, legyen ez a sajátod, a saját lelkedé vagy valaki másé, és ilyenkor frusztrációt éreztetek, mert ez mind a múlton alapszik.

Tehát itt és most ebben a pillanatban túlláthattok ezeken, mert vannak itt mások is. Csak ezeket még nem láttad. A kommunikációs hálózat még nem hozta be őket. Léteznek olyan potenciálok, amik meghaladják a múltad hatásait.

Vegyél egy mély lélegzetet, és ne gondolkodj most ezen, csak merengj el rajta! Érezd! A potenciáljaid – azok, amiknek a tudatában vagy, a múltadon vagy pedig az aspektusaid múltjain alapulnak.

Azok, amiket most fogunk megnyitni – ezeknek semmi köze sincs a múltadhoz, semmi közük a karmádhoz, semmi köze nincs ahhoz, hogy mit tettél tíz perccel ezelőtt, vagy hogy ki voltál egy létidővel ezelőtt. Ezek frissek. Először nem olyan érzést fognak kelteni, mintha te lennél az, mivel ezek nem tartalmazzák az emberi részed esszenciáját, azt, hogy ki voltál, vagy, hogy mivel azonosultál. Ezek annyira újak, hogy egy pillanatra akár úgy is érezheted, hogy nem jól csinálod. Azt kérdezed, hogy „Nos, mit kellene éreznem?” – Nos, hozzá vagy szokva a csábítás érzéséhez, a hatalom érzéséhez. Hozzá vagy szokva az ellentétes energiák érzéséhez. Ezek az új potenciálok ezek egyikét sem tartalmazzák. Viszont a legmélyebb esszenciáddal bírnak, ami korlátlan és nem a múlton alapszik.

Drága Shaumbra, ez az Új Energia. Most azt kérdezitek, hogy „De hát nem volt ez mindig is ott?” De igen, abszolút. Szunnyadó állapotban voltak. Aludtak. Még a mai napot megelőzően is, ha kerested volna, akkor sem találtad volna meg soha őket, mert valami mást kerestél. Mindig valami mást kerestél, ami más jellemzőkkel bír, mert mindig eltávolított a csábítás, a saját csábításod.

Látogatás a jövőbe

Tehát ma, akár becsukod a szemed, akár nyitva hagyod, vegyél egy mély lélegzetet...

(szünet)

És akkor most együtt utazzunk el a jövőbe! A jövő még nem történt meg. De a potenciáljai meg vannak. A jövő még nem lett megírva. Ezért van az, hogy a médiumok, a látnokok és a próféták a legtöbbször tévednek. Miért? Miért? Miért? Mert elcsábulnak, még mielőtt eljutnának az igazsághoz. Nos, a csábítás is az igazság egy formája, de ez nagyon félrevezeti őket.

Akkor induljunk! Utazzunk! Menjünk végig egy folyosón közösen ugyanúgy, ahogy ezt az elmúlt alkalommal is megtettük! Ezen a csodaszép folyosón át sétáljunk be a jövőbe! És miközben végigsétálunk ezen a folyosón, engedd meg, hogy ez a folyosó szertefoszoljon. A padlózat feloszlik. A falak eltűnnek. Az ajtók szertefoszlanak.

Sétáljunk tovább, és itt most nem arról van szó, hogy besétáljunk a fénybe vagy a sötétségbe, hanem arról, hogy sétáljunk be saját magunkba! Sétálj be önmagadba! Sétálj bele az összes potenciálba, ami itt van – azokba a potenciálokba, amiket a múlt hozott létre. Ezek még mindig itt vannak, sétáljunk át rajtuk!

Ez egy multidimenzionális hologram, amin most keresztül sétálunk. Ebben benne foglaltatik minden, ugyanakkor nincs benne semmi. Tartalmazza mindazt, ami lehetséges, ugyanakkor pedig magát a semmit is.

Engedd magad átsétálni, és most még a sétálást is engedd el. Nincs szükség a sétálásra. A Vagyok, Aki Vagyok pusztán csak ott van.

(szünet)

És most lépünk túl azokon a nyilvánvaló potenciálokon, amiket a tegnapi események alkottak meg, és menjünk bele azokba a potenciálokba, amik sokkal inkább tartalmazzák a teljes énedet, az igaz énedet, az isteni énedet.

Ezek olyan potenciálok, amik mindezidáig láthatatlanok, ismeretlenek voltak, amiket eddig nem éreztél, de most itt vannak...

Ezek a jövő potenciáljai, amik olyan nagyon mások vagy olyan egyszerűek lehetnek...

Potenciálok, amik szertefosztatják az összes hiedelmet, az összes logikát és minden tényt...

Az energia struktúrája elengedésre kerül, hogy ismét egy olyan energia lehessen, ami az új tudatodat szolgálja, legyen ez bármi, de az biztos, hogy nem a tegnapi alapuló tudat az.

Ahogy beszélünk ebbe a potenciálba – ezek a potenciálok túl vannak a régi hitrendszeren és a régi hálón – itt nincs csábítás. Az Új Energiás potenciáljaidban nincs alapja a csábításnak.

A halál nem létezik. Az, hogy élni kell, nem létezik. Ez csak van.

Ezeknek a potenciáloknak nem kell megoldaniuk semmilyen problémát, semmit sem kell rendbehozniuk, semmit sem kell megváltoztatniuk, mert ezek az új potenciálok nem rendelkeznek a régi egyensúlytalansággal. Vadonatújak. A szenvedélyed és az örömed új gyümölcsei ők, és tessék, itt vannak.

Most nem fogunk ezek közül választani, nem próbáljuk őket magunkkal visszacipelni. Létrehozunk velük egy kapcsolatot. Kommunikációt.

Itt és most kiterjesztjük a tudatunkat. Ez nem a mentális aktivitás ideje, nem annak az ideje, hogy megpróbáld azt mondani, hogy „Na, így akarom én strukturálni az életemet.” – Ez annak az ideje, hogy beleérezz önmagadba, hogy beleérezz a korlátlanágba – azokba a potenciálokba, amik nem rendelkeznek korábbi formával vagy egyensúllyal, mert ezek tiszták, ezek patyolat tiszta potenciálok.

És semmi mást nem kell tenned, mindössze érzékeld őket!

Érezheted őket a szaglással, az érzéssel, sőt hallhatod vagy ízlelheted is őket. De, ami mindennél fontosabb: csak legyél ott, és bízz meg magadban!

(szünet)

Időnként dolgozz a Pakuáddal, dolgozz ezzel máskor is, menj ki a potenciáljaidba! Ez nem az emberiség mezője vagy hálója, vagy a teremtés egészéé: ez a tiéd. Ezek a te potenciáljaid. És ott vannak kint.

Itt és most, azáltal, hogy kiterjesztjük a tudatunkat, kinyitjuk, aktiváljuk és megnyitjuk ezeket a potenciálokat, hogy bejöjjenek az életedbe!

(szünet)

A létező leggyönyörűsebb és legáramlóbb módon, ezek elkezdnek beáradni a jelenbe, ebbe a valóságba, a te Jelenlét Pontodba, az Aktualizációs Pontodba.

Vegyél egy mély lélegzetet! Érezd magad a teremben!

Andrah-t arra kérném, hogy beszélgetésünk végén végezzen egy kis extra légzést veletek, és egy kis zenét is kérnék mellé, hogy tényleg le tudjuk ezt földelni. Amikor így kiterjedünk, megnyitunk egy pár rendszert, hálózatot és egy-két olyan részedet, aminek szüksége van erre.

Mielőtt eltávoznék, arra kérnék titeket, hogy kérlek dolgozzatok továbbra is a Pakuátokkal! Ezáltal megérthetitek, hogyan irányítsátok az energiátokat! Emlékezzetek, hogy ennek nem kell azon minta szerint viselkednie, ahogy az elméd azt gondolná! Ez változik, mozog, átvált, és más érzést nyújt. A Pakuád által nyújtott tegnapi érzés talán ma egészen megváltozik. Másmilyen lesz.

Amikor szembetalálsz magad a tények dolgaival, és a tények elkezdnek változni, akkor itt az ideje, hogy elkezdj megbízni magadban! Lesz egy olyan részed – és sok más olyan ember is lesz – akik megpróbálnak majd visszahúzni téged egy struktúrába vagy egy mintába. De ez annak az ideje, amikor bízz meg magadban, mert a tény többé már nem az egyetlen valóság. Nagyon multidimenzionálissá válik.

Tehát igen könnyű lesz majd az, hogy vissza akarj szaladni a megalapozott tények komfortjába, a meghatározott életbe! De bízz meg magadban! Bízz meg abban, hogy bemész ezekre az Új Területekre! Hiszen ezért vagyunk itt. Ezért is vagyok olyan büszke, amikor a társaimmal beszélgetek a túloldalon. Ez egy olyan csoport, aki hajlandó ezt kipróbálni, aki hajlandó elmenni az új területekre.

Csoportos tapasztalás

Van itt még egy dolog, mielőtt eltávoznék. Szeretnék mindannyiótokkal együtt dolgozni. Intenzíven együtt dolgozunk kis csoportokban, néha nagyobbakban is álomállapotaink során. Az álom állapot egy valóságos állapot. Ezt ti is megtapasztaltátok már, egy páran nemrégiben. Felébredtetek, és az álom valóságosabb volt, mint a saját hálószobátok. Az álom több étellel bírt, mint a jelenlegi életetek. Ez néha kisebb depresszióhoz vezethet, mert azt mondjátok, hogy „Vissza akarok menni abba az álom állapotba!” De mi most ezt az egészet egybehozzuk!

Szóval együtt dolgoztunk kis csoportokban, közepes csoportokban, de most szeretnék együtt dolgozni az összes Shaumbrával egyetlen esemény és egy álom esemény alatt. És ez lesz az első ilyen, amit reményeim szerint sok másik követ majd – sok másik, amit majd ti magatok szervezhetek és tehetnek meg.

Emlékezzetek! A tények többé nem tények, de mindig kiválaszthatod egy oldalát a tapasztalást kedvéért! Akkor legyen ez mondjuk november 11-e éjjelén – mivel ti ezt egy annyira misztériumokkal teli dátumnak tartjátok. 11-11...11-11-11. Nincs semmi akkor... igen, mégis van...most meg kell állnom. Vannak jelentőségteljes érdekes dolgok ennek a dátumnak a kapcsán a számok együttállása miatt. Ez azt jelenti, hogy az energia áthalad a számokon és a matematikán, de másképpen, mintha ezek nem állnának együtt. De végeredményben a számok sem tények többé már.

Tudtátok, hogy minden számnak meg van a maga többszörös változata? A kettő – az nem csak kettő. A kettőnek létezik felette és alatta is egy dimenziója, és a misztikusok és a régiek ezt értették, és nevetnek, még ma is, amikor azt látják, hogy az emberek a kettőt kettőként határozzák meg. Ez részben kettő, ugyanakkor a kettő rendelkezik egy negatív kettővel és egy pozitív kettővel is, továbbá egy oldalsó kettővel és egy végtelen kettővel, egy korlátolt kettővel és ez hosszan folytatódik az összes potenciállal. Látjátok, semmi sem az, amit eddig gondoltatok róla. Mert több. Sokkal több.

Tehát 11-11-én, mert ez olyan jól hangzik mindenki számára – az összes metafizikus barátod azt mondja, hogy „Egy kísérletet fogunk végezni 11-11-én.” Húha-Nahát! (a közönség folytatja Ó-kal, meg Á-kal és nevetéssel). Aztán meg írni fogtok egy könyvet: A „11-11-es kísérlet” címmel. És rendkívül magas lesz az eladási példányszáma, jut eszembe!

Tehát a következőt fogjuk majd tenni – amennyiben hajlandó vagy ebben részt venni – és ehhez semmi mást nem kell tenned, mindössze hoznod kell egy belső választást erre vonatkozóan. Mi hallani fogjuk. Azon az éjjelen össze fogunk gyűlni, teljesen mindegy, hogy melyik időzónában élsz, nem számít éppen hány óra lesz ott akkor. De, amikor aznap este az álomállapotodban fogsz tartózkodni, akkor össze fogunk hozni egy csoportos álmot.

Nem akarok erről túl sokat mondani, csak annyit, hogy mindannyian össze fogunk kapcsolódni. Ugyanaz lesz a tapasztalásunk, és lesz sok különböző tapasztalásunk is. Lesz egy meghatározott közös téma. Lesz kezdete, közepe és vége. Közös álmunknak lesz egy története, és több történet is lesz a történeten belül. És te ebben részt fogsz venni, és meg lesz a saját tapasztalásod, ugyanakkor ezzel párhuzamosan meg lesz a csoportos tapasztalásod is. Két álmod lesz, ami úgy fog tűnni, mintha csak egy lenne, és lényegében sokkal többnek, mint kettőnek, de ebbe most ne menjünk bele! Meg lesz a csoportos része az álmodnak, ugyanakkor az egyéni részed is.

Szépen kérlek titeket, tegyetek papírt és ceruzát, vagy az elektronikus eszközeiteket az ágyatok mellé! És ezt már tegyétek meg ma éjjel, vagy holnap! Ne várjatok ezzel az utolsó percig, mert akkor álomba zuhantok, és elfelejtitek! Tegyétek azt az ágyatok mellé, és amikor az éjszaka közepén felébredsz majd, vagy reggel, az első dolgod az legyen, hogy állj meg, vegyél egy mély lélegzetet, és mielőtt bármi mást tennél, kezdj el írni! Nos, az lehet, hogy rettenetesen kell majd pisilnetek, de tartsátok vissza! (nevetés) Tartsátok vissza, vagy tegyetek bármit, amit meg kell tennetek, improvizáljatok, csak írjatok! Írjátok le az álmotokat!

Minket nem az érdekel, nem az a fontos, hogy több száz oldalt írjatok erről. Írjátok le a lényeges érzéseiteket, a fontos látomásaitokat, és ami még ennél is fontosabb: - azt kell, hogy mondjam, a választ, amit ti adtok arra a kérdésre, ami fel lesz téve.

LINDA: Akkor ezek szerint lesz egy kérdés.

ADAMUS: Én nem azt mondtam, hogy egy kérdés lesz feltéve. (nevetés) Hanem azt mondtam, hogy írd le a kérdésre a választ. Lehet, hogy fel lesz téve, lehet, hogy nem, de lesz egy válaszod. Semmi sem olyan, mint amilyen eddig volt.

Aztán meg fogjuk kérni a Bíbor Kör szerető, briliáns és keményen dolgozó stábját arra, hogy teremtsenek egy közös helyet, ahova feltehetitek az írásaitokat. Mutatni fogunk ebben egy-két nagyon

különleges dolgot. Járuljatok ehhez hozzá! Ez lehet egy fórum is, amit csak erre a célra hoztok létre. De lehet valami más is, csak az a lényeg, hogy összegyűjtse ezt az információt.

És akkor majd beszélni fogunk erről. A következő összeövetelünk alkalmával mindenképpen adni fogunk erről egy-két meglátást és információt. Ez segíteni fogja annak megértését, hogy mi zajlik. Segíteni fog nektek abban, hogy egy kicsivel jobb megértéssel bírjatok az Új Energiás álmok megértése kapcsán. Nem akarom itt az álom szimbolika kifejezést használni, mert ez már a múlté – mellékesen szólva. Az álmok olyan nagyon mások lettek most már a számotokra.

Tehát észre fogtok venni átlagos és szokatlan dolgokat is. Meg lesz a csoportos és az egyéni megértésed is. 11-11. A nagy 11-11 Shaumbra Álom Kísérlet hamarosan következik! Tehát arra kérlek titeket, hogy vegyetek részt ebben! Ez mindannyiunknak a segítségére lesz, hogy megértsük mi is zajlódik valójában itt és most.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet! Nagy öröm és megtiszteltetés volt számomra, hogy itt lehettem veletek! Máris következik egy kis légzés. Értékelem az energiátokat, a kedveteket, azt, hogy részt vesztek ebben a fenomenális tapasztalásban, miközben bemegyünk az Új Energiába!

Apropó – legyetek óvatosak, amikor ilyeneket mondtok, hogy „Ó, kedves Adamus – vagy nem annyira kedves Adamus! Gyorsuljunk fel igazán, igazán, igazán, igazán nagyon gyorsra!” Mert meg kell, hogy értsétek, hogy ti igazán, igazán, igazán, igazán szédületesen gyors tempóban haladtok! De nincs szükségünk összeütközésekre! Nincs szükségünk arra, hogy a dolgok szétrobbanjanak! Gyors a tempónk.

Ismerlek ám néhányótokat! Van, hogy ilyeneket mondtok, hogy „Adjál nehezet! Legyen csak kemény! Legyen robbanékony!” – erre többet nincs szükségetek.

És most kedveseim, következzen itt egy emlékeztető mindannyiótok számára:

Minden jól van az univerzumotokban, és ennek következtében én Adamus lehetek.

Élvezzétek!

Fordította: Telegdi Ildikó – telegdi.ildiko66@gmail.com

Szerkesztő és magyar nyelvi lektor: Thomázy Tímea – timea.thomazy@centrodavida.com